DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)
14. december 1988 *

I sag 280/87,

André Hecq, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bonlez (Belgien), ved advokaterne Jacques Putzeys og Xavier Leurquin, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georges Nickts, 87, avenue Guillaume,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved Marie Wolfcarius, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Wagner-centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af beslutningen om at fratage sagsøgeren ansvaret for varme og sanitet i Kommissionens bygning på Square Frère Orban i Bruxelles,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden T. Koopmans, dommerne C. N. Kakouris og M. Diez de Velasco,

generaladvokat: J. Mischo
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 20. oktober 1988,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 27. oktober 1988,

* Processprog: Fransk.

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 22. september 1987, har André Hecq, der er tjenestemand i lønklasse B 3 ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, anlagt sag, hvorunder han dels har nedlagt påstand om annullation af den udaterede beslutning, med uangiven ophavsmand, om at fratage ham ansvaret for varme og sanitet i Kommissionens bygning på Square Frère Orban i Bruxelles, dels har påstået sig genindsat i alle vedtægtsmæssige rettigheder, som han havde før den 1. februar 1986.

2 Kommissionen har på et spørgsmål fra Domstolen oplyst, at beslutningen om at fratage sagsøgeren ansvaret for »Orban«-bygningen blev truffet den 27. januar 1987 af Bjørn Petersen, chef for tjenestegrenen »Bygninger«. Formålet med denne beslutning var angiveligt at henlægge den omhandlede bygning, som var behæftet med en række driftstekniske problemer, under en anden sektions område (almen teknisk sektion, hvor hvert teknisk område varetages af en gruppe ansatte og en ansvarshavende). Beslutningen medførte ingen ændret placering af Hecq, der fortsat inden for samme sektor var ansvarlig for driften af flere bygninger, blot at én bygning var taget ud af hans område.

3 Vedrørende sagens forhistorie og parternes anbringender og argumenter henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

4 Under et tidligere søgsmål havde sagsøgeren påstået annullation af de beslutninger, hvorved han havde fået pålagt ansvaret for varme og sanitet i de nye bygninger, der var overtaget af Kommissionen eller ville blive overtaget af denne efter decem-

ber 1984 (sag 19/87). Disse beslutninger vedrørte seks bygninger, herunder »Orban«-bygningen. Ved dom, afsagt den 23. marts 1988 af Domstolens Fjerde Afdeling, frifandtes sagsøgte. I lyset af denne dom har sagsøgeren i nærværende sag frafaldet anbringendet om, at den anfægtede beslutning er en direkte følge af retsstridige foranstaltninger af tidligere dato.

5 De anbringender, som det herefter står tilbage for Domstolen at tage stilling til, er dels anbringedet om, at den anfægtede beslutning ikke blev truffet i tjenestens interesse og ikke var begrundet, dels anbringendet om tilsidesættelse af institutionens bistandspligt overfor sine tjenestemænd; den nævnte beslutning skulle således være truffet uden at tage hensyn til sagsøgerens interesser, og uden at han forinden fik adgang til at give sin mening til kende.

6 Kommissionen har påstået frifindelse og har til støtte herfor i det væsentlige anført, at den anfægtede beslutning er en rent administrativ foranstaltning, der er motiveret af tekniske hensyn. Kommissionen har herved anført, at mens der ikke kan rettes nogen som helst kritik mod sagsøgerens arbejde som tekniker, havde tilrettelæggelsen af de tekniske arbejder i »Orban«-bygningen vist sig mangelfuld. Det var ikke lykkedes at indføre en kontrol på forskellige niveauer eller en samordning mellem de forskellige involverede håndværkergrupper, og det oprindeligt udformede system med dobbeltbemanding på det tekniske område havde ikke fungeret. Alle disse forhold havde medført tekniske brist, navnlig havde varmesystemet i »Orban«-bygningen svigtet, hvilket havde medført store ulemper. Det var på denne baggrund nødvendigt at overlade ansvaret for bygningen til den alment tekniske sektion inden for tjenestegrenen »Bygninger«, idet den nævnte sektor er bedre udrustet til at løse en lang række tekniske problemer.

7 Vedrørende bedømmelsen af dette anbringende bemærkes først, at sagsøgeren ikke konkret har bestridt, at de af Kommissionen anførte tekniske problemer forelå, og ikke har gjort gældende, at beslutningen om at fratage ham ansvaret for »Orban«-bygningen i virkeligheden var en skjult disciplinær sanktion, hvormed det tilsigtedes at ændre arten af hans stilling. Det skal imidlertid ligeledes bemærkes, at den anfægtede beslutning blev truffet i en periode, hvorunder forholdet mellem sagsøgeren og dennes overordnede på ny var blevet forværret, og at Kommissionen i sit svar på sagsøgerens klage såvel nævner problemerne i forbindelse med den tekniske drift som det dårlige arbejdsklima. I det nævnte svar anføres det således dels, at der savnes en »smidig og gnidningsfri samordning mellem håndværker-

grupperne« og en »forsvarligt gennemført kontrol på de forskellige niveauer« i den omhandlede bygning, dels at det er nødvendigt at »sikre gode arbejdsvilkår inden for afdelingen og stabilitet og troværdighed i forholdet udadtil«.

8 Selv om Kommissionen ikke har kunnet forklare, hvorledes de tekniske problemer, den har nævnt, hænger sammen med nødvendigheden af at forbedre arbejdsklimaet, bemærkes, at sagsøgeren heller intet har fremført, der afkræfter Kommissionens fremstilling af de faktiske omstændigheder, for så vidt angår karakteren af de tekniske problemer, som på daværende tidspunkt forelå i »Orban«-bygningen.

9 Det fremgår af det anførte, at den omtvistede beslutning må antages at have haft det ene indhold, at en bygning blev fjernet fra listen over bygninger, som sagsøgeren var ansvarlig for, og at den nævnte beslutning må betragtes som en rent administrativ foranstaltning, der omfattes af det skøn, som enhver administration har ved fordelingen af arbejdsopgaverne mellem de ansatte.

10 Den nævnte skønsbeføjelse er ganske vist undergivet en begrænsning, idet skønnet ikke må udøves til skade for tjenestemændenes tjenesteretlige stilling eller krænke princippet om et passende forhold mellem tjenestemændenes lønklasse og det arbejde, de udfører (jfr. dom af 17. maj 1984, Albertini og Montagnani, 338/82, Sml. s. 2123). Der er imidlertid ikke påvist en sådan tilsidesættelse af sagsøgerens rettigheder.

11 Den omtvistede beslutning kan følgelig ikke betragtes som en akt, der indeholder et klagepunkt i tjenestemandsvedtægtens forstand; det påhvilede derfor ikke administrationen forinden at høre den pågældende tjenestemand eller at begrunde den nævnte beslutning.

12 I retsmødet begærede sagsøgeren endvidere, at Domstolen ex officio skulle statuere, at Bjørn Petersen, som er ophavsmand til den anfægtede beslutning, savnede beføjelse til at træffe beslutningen. En kontorchefs kompetence til at træffe beslutninger vedrørende arbejdets tilrettelæggelse hører imidlertid ikke til de spørgsmål, som Domstolen kan tage stilling til ex officio.

13 Da sagen ikke i øvrigt indeholder noget grundlag for at anse den omtvistede beslutning for retsstridig, vil sagsøgte være at frifinde.

Sagens omkostninger

14 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagens omkostninger. Ifølge procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne imidlertid selv de af dem afholdte udgifter i sager anlagt af ansatte i Fællesskaberne.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

1) Sagsøgte frifindes.

2) Hver part betaler sine omkostninger.

Koopmans Kakouris Diez de Velasco

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 14. december 1988.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

T. Koopmans
Formand for Fjerde Afdeling